

dere som repræsentanter for de værnepligtige og faglige organisationer i forsvaret. Det må tillægges afgørende vægt, at dette udvalg på nær et enkelt medlem har vurderet, at der fortsat er behov for et særligt militært straffe- og disciplinarsystem også i fredstid. Det er helt centralt også for de nuværende opgaver i dansk forsvar, at soldaterne allerede i fredstid får deres pligter ind på rygraden, ligesom der må være mulighed for en hurtig og effektiv indgriben over for de ganske få, der ikke følger reglerne.

Betænkning nr. 1435/2004 er stort set afgivet i enighed og efter flertallets opfattelse med en fin indre balance både set i forhold til de interesser og hensyn, som skal varetages, og de retsgarantier, som en sådan lovgivning nødvendigvis skal indeholde. Dette afspejles også i de foreliggende lovforslag.

De 3 lovforslag indebærer efter V's, S's og KF's opfattelse, at det militære straffe- og disciplinarsystem nu fremstår mere fleksibelt og i tråd med den hverdag, som er gældende for et moderne dansk forsvar, herunder ikke mindst den omfattende omstrukturering og opgaveændring, som forsvaret har gennemgået de seneste år.

Samtidig sker der i forhold til den gældende lovgivning en ikke ubetydelig afkriminalisering, og der sker en klar adskillelse af strafansvaret og disciplinansvaret, hvilket blandt andet kommer til udtryk gennem forslaget til en selvstændig militær disciplinarlov.

Det har særlig været overvejet, i hvilket omfang en indskærpelse af torturforbuddet burde indarbejdes i den militære straffelov set i forhold til FN's Torturkomité's opfordring til, at dette forbud særligt understreges i landenes nationale lovgivning.

Den militære straffelov omhandler kun forsvarets forhold og gælder kun for militært personel på nær i nogle ganske få situationer under væbnet konflikt. Begrebet tortur er efter de forskellige internationale konventioner derimod bredere og dækker mere end forsvarets forhold.

Den danske straffelov indeholder en række bestemmelser om bl.a. vold, ulovlig tvang, trusler om vold m.v. og forbrydelser begået i offentlig tjeneste. Disse bestemmelser, der også omfatter militærpersonel, indebærer, at alle handlinger, som kan betegnes som tortur, allerede vil kunne straffes efter gældende lovgivning.

En særskilt fremhævelse af torturforbuddet alene i den militære straffelov vil medføre en unødigt mistænkeliggørelse af forsvarets personale.

Som også påpeget af forsvarsministeren i dens seneste svar til udvalget derom (spørgsmål nr. 13 - L 54) må det centrale i spørgsmålet om torturforbuddet og militært personel være, at den enkelte soldat, det være sig en menig eller en befalingsmand, er fuldstændig på det rene med, hvad tortur er, og hvad den enkelte soldat må og ikke må.

For at understrege dette forhold har forsvarsministeren oplyst, at ministeren vil anmode forsvarets myndigheder om at udarbejde en intern forskrift, som understreger og indskærper torturforbuddet, og som med henvisning til de relevante konventioner nærmere beskriver tortur, herunder angiver praktiske eksempler på, hvad der under forsvarets forhold vil være tortur, suppleret med oplysning om, hvilke straffebestemmelser sådanne handlinger vil kunne være omfattet af.

Der skal endvidere angives nogle klare retningslinjer for, hvem, herunder hvilke kommandomyndigheder, der har ansvaret for instruktion og tilsyn med det relevante mandskab, og hvem der skal gribe ind, såfremt der opstår mistanke eller formodning om, at der er foregået handlinger, der kan karakteriseres som tortur.

På denne baggrund er det V's, S's og KF's opfattelse, at det ikke findes formålstjenligt at inkorporere et særskilt forbud mod tortur alene i den militære straffelov. Derimod findes forsvarsministerens forslag om at understrege torturforbuddet som anført ovenfor hensigtsmæssigt.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at FN's torturkonvention bør inkorporeres i dansk ret, jf. beslutningsforslag nr. B 13 af 7. oktober 2004, folketingsåret 2004-05, 1. samling. En inkorporering vil blandt andet indebære øget opmærksomhed og større bevidsthed om konventionen og have en væsentlig national og international signalværdi.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget tilslutter sig lovforslagene, men bemærker, at der i bemærkningerne til § 18 i det under I nævnte lovforslag fremkommer en direkte sproglig selvmodsigelse.